

Eva Tombak

Ne vudu metodas.

Įdomu, kokia būtų buvus "Ievos" leidybos istorija, jei apie šį metodą būčiau žinojus anksčiau...

Mes gyvename įdomioje visuomenėje – ji gražbyliauja apie vidų, tačiau liūto dėmesį skiria įvaizdžio kurimui. Tinkama apranga, stilingi interjerai, miglos kontūrai. Priderinta kūno kalba ir manieros, su bendru įvaizdžiu neprasilenkiantis balso tembras. Brukama nuomonė, kad norint save sėkmingai parduoti, gauti geidžiamą (nebūtinai tinkamą ☺) vietą, reikia mokėti pūsti burbulus. Nemoki pūsti? Hasta la vista, baby! Liksi nematomas.

Neatsistebiu moksleiviais, kurie jau dešimtoje klasėje ar dar anksčiau žino, kuo jie bus, koks jų pašaukimas. Mano vaikai nežinojo, ir aš nesupratau. Savąjį kelią rinkausi akluoju būdu. Patirtis įdomi. Tačiau kitam nelinkėčiau.

Galvoju apie begalę pasirinkimų, kuriuos dariau, keliaudama iš taško A į tašką B. Veikdama savarankiškai ar prispirta reikalo. Siekdama užčiaupti nuosavo ego kniauksėjimą ar nutildyti išorės spaudimą. Aš nesiskundžiu, tikiu, kad viskas vyksta kaip ant debesų užrašyta. Tačiau kartais pagalvoju, kad iki taško B galima nukakti greičiau ir maloniau. Be nuklydimų į C, D, E ir virtinę kitų keistų, kartais pavojingų, nuostolingų posūkių.

Anksčiau maniau, kad savęs pažinimas ateina tinkamu laiku ir tinkamoje vietoje. Praradus darbą. Netekus artimo žmogaus. Driokstelėjus jubiliejui, kurio skaičiaus vardinti jau nebėra didelio noro. Tačiau šiandien, po pažinties su Ramune, mano nuostatos susvyravo, o sąmonės erdvės prasiplėtė.

Ramunė – veidotyros specialistė. Ji konsultuoja, remdamasi veido, gestų, mimikos, balso ir laikysenos analize, ir pataria, ką rinktis, koku keliu eiti. Stebėjau, kaip ji konsultavo dvyliktokę. Kaip subtiliai, neįkyriai stengėsi padėti išsiaiškinti, ką rinktis ir ko ne. Stebėjau kaip keitėsi merginos nuotaikos. Pas Ramunę ją mama atvedė per prievartą, o po dviejų valandų (tiek trūko konsultacija) abi išėjo pakylėtos. Mama palaimingai atsidūso – vaikas žino, ko nori. O vaikas staiga susivokė apie kažką, ką visada “žinojo”, bet nedrįso įvardinti.

Visą dieną galvojau, fantazavau: kas būtų buvę, jei su Ramune būčiau susipažinusi anksčiau. Jeigu ji dar mokykloje būtų išgliaudžiusi, kam turiu akivaizdžių polinkių, o kur geriau nelįsti. Kas man eisis kaip per sviestą, o kur teks ne vieną traktorių samdytis, kad nereikšmingą vagelę išarti. Ramunės analizė pagrįsta ne ezoterika, ne kokiais vudu metodais, ji sako, kad kiekvienas gimstame su tam tikru savybių paketėliu, kiekvienas reikšmingesnis gyvenimo įvykis įsirašo į mūsų kūną, kaip į medžio rievę ir atsispindi mimikoje, pačiuose veido bruožuose, laikysenoje, kalboje. Mokantis skaityti šią informaciją geba prognozuoti, kiek ir ką žmogus pajėgus nuveikti, kokie jo polinkiai ir pomėgiai.

Drįsiu teigti, kad Ramunės analizė kur kas informatyvesnė ir tikslesnė, nei psichologinių testų metodai. Jos metodas veikia kaip subtilusis filtras, kuris padeda atsijoti įvaizdžio ir blefo meistrus, ir nebelineka grėsmės, kad makaronų kabintojai įsibraus į ne jiems skirtą erdvę. “O rekomendacijos?” – jau girdžiu. – “O ko jos vertos?” – klausiu. “Evule, prisimeni, mes dirbome kartu. Jei tau skambins iš ABC kompanijos, nepagailėk gero žodžio apie mane.” Aš nepagailėčiau, tačiau man niekas neskambina. Toks jau šis pozityvios mąstysenos amžius, kur oficiali kritika neegzistuoja, o virtualios erdvės anonimai purvų drabstymu sublimuoja savo negebėjimą realizuotis.

Geriausieji lieka už borto, nes nesugeba sudaryti specialisto įvaizdžio. Psichologų testai prašaua, intuityvios akys apsirinka, šeštasis jausmas nesuveikia. Mokantys pūsti burbulus valdo. Anksčiau ar vėliau įvaizdis nuvainikuojamas ir paieškos kartojasi. Tačiau tas geriausias iš pačių geriausių gali taip niekada ir nepatekti į prožektorių šviesą. Ir nuo to niekam nebus geriau.

Geriau būtų visiems, jei rūpestį, kaip čia sukūrus geresnį įspūdį, kad patekti į vietą skirtą kitam, mes pakeistume savojo pašaukimo ieškojimais.

Imkime ir pasvajokime, kas būtų, jei tokie specialistai kaip Ramunė (kol kas Lietuvoje ją vieną težinau) talkintų darbdaviams renkant svajonių komandą. Dešimtokams padėtų atsirinkti mokymosi kryptį. O nerandantiems savęs – atpažinti pašaukimą. Manau laimėtų visi - darbdaviai, darbuotojai ir verslo partneriai. Mokiniai, jų tėvai ir mokytojai. Ir mes su tavimi, mielas skaitytojau – mums ši informacija juk irgi praverstų.

Viena bėda – muilo burbulų verslas greičiausiai užsirauktų.

Apie Ramunės konsultacijas daugiau sužinok: personaloatrankoskitaip.lt